

2023. május 11., csütörtök – Jn 15,9-11

Jézus azt akarja, hogy közöttünk is olyan szeretet legyen, mint az Atya és közte volt.

Nagy örömet jelent szeretetet kapni, de ugyancsak öröm a szeretetet továbbadni. Jézus erre a belülről jövő öröme akar bennünket is megtanítani. Ő is ezzel az örömmel van tele.

Ahogyan Jézus megtartja az Atya parancsait, s ezáltal kerül bele az a szeretet, amit tovább is ad, ugyanúgy nekünk is meg kell tartanunk az ő parancsait, és ezáltal maradunk benne ebben a szeretetáramban.

Egymást kell szeretnünk, de nemcsak kóstolgatva, nemcsak nézegetve, hanem szükség esetén életünk feláldozására is késznek kell lennünk az embertársainkért.

Isten az embert szeretetre teremtette. Nemcsak az egyes embert, hanem mindenkit. Az emberiség tehát csak az egymást szeretésben találhatja meg igazi boldogságát.

Ez a szeretet magától nem fog elterjedni. Valakinek fel kell ismernie nagyszerű voltát. Ez a valaki lesz Jézus tanítványa. S ha egyszer felfedezte, belátta, akkor másokat is megtanít erre. Éppen ezért a kereszténység örömhír-továbbadás, mert Jézusnak az a szándéka, hogy legyenek követői, akik emberiség-méretben megcsinálják az Isten Országát itt a Földön.

Hogy ez utópia? Csak azok számára, akik nem a szeretetben, hanem az önzésben élnek. Mihelyt van néhány ember, aki a szeretetre teszi fel életét, azonnal megtapasztalják – legalábbis egymás között – ennek boldogító voltát. Ennek a megélt és megvalósult szeretetnek mint példának a kisugárzása a legjobb apostoli eszköz.

Csak kívülről nézegetem a szeretetáramlást, vagy magam is benne állok az áramlásban?

Amit kapok az Istentől, azt elrejttem a magam számára, vagy továbbadom?

Lepsényi Mária, Budapest